

virket i Danmark", og hverken fra den ærede Minister eller fra den ærede Ordfører have vi egentlig faaet klar Betsked om, hvorvidt dette Udtryk er saaledes at forstaa, at selv om man ikke udtrykkelig med klare Ord siger, at Smørret er tilvirket i Danmark, vil man dog komme ind under Lovens Straffebestemmelse, dersom, vel at mærke, Tanken og Tendensen indirekte findes i Ordene. Jeg bemærkede før, at Udvalget har egentlig ved at tilføje Bestemmelsen om Stednavnet, nødet ind paa en saadan Fortolkning af disse Ord, at Fortolkningen bliver strengt bogstavelig — og jeg forstod ikke, at den ærede Minister var enig deri — men saa kommer man ind paa den Usikkerhed, som man mente ikke skulde være til Stede for Toldvæsenet. — Da den ærede Ordfører har indrømmet, at han er enig baade i min formelle Betragtning, og at Realiteten af § 3 bør tages under nærmere Overvejelse inden 3dje Behandling, og da jeg vel ikke tør antage, at mit Ændringsforslag Nr. 1, som jeg ganske vist tillægger nogen Vægt, efter den Tilslutning, som Udvalget har faaet hos den ærede Minister, vil kunne sættes igennem, vil jeg erklære, at jeg tager samtlige mine Ændringsforslag tilbage.

Formanden: De af det ærede 4de Medlem for 1ste Kredss stillede Ændringsforslag ere tagne tilbage. Dersom de ikke optages af nogen, ere de bortfaldne. (Op- hold). De ere saaledes bortfaldne.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg skal kun gøre en kort Bemærkning til, hvad det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, bemærkede. Jeg vil blot sige, at Lovforslagets Bestemmelse angaaende Smørret er en ganske søregen, netop fordi der er Tale om Udsørsel. Det er jo meget sjældent, at vi i vor Lovgivning have Bestemmelser, der hindre fri Udsørsel. Jeg tror, at i denne Henseende bliver denne Bestemmelse enestaaende, og naar det ærede Medlem henviser til, at Toldvæsenet havde saa mange andre vanskelige Spørgsmaal at afgøre, skal jeg sige, at det er jo under andre Forhold, med Hensyn til Udsørsel, hvor saadanne Spørgsmaal lettere afgøres. Der kan tages Tid til Afgørelsen deraf, men ved Udsørselen kan der ikke tages Tid dertil, saa meget mindre som det her gælder en Vare, der let fordærves ved at opbevares.

S. Chr. Hansen: Den ærede Minister vil hævde, at den Grænse, Ændringsforslaget Nr. 1 vil sætte, vil blive altsfor næver. Jeg tror, at den Grænse, der er

sat i selve Lovforslaget, er saa vid, at alt det, som hidtil har eksisteret paa dette Omraade i Retning af Anbringelse af urigtige Stednavne, vil være tilladeligt, idet der vel ikke er ret mange af de urigtige Betegnelser, uden at de ere Skif og Brug i Handelen. Det vil altsaa sige, at vi tillade alt det urigtige, som hidtil har været brugt her i dansk Handel. Det forekommer mig at være en meget for vid Grænse at sætte. Og naar den ærede Indenrigsminister dernæst vilde gøre gældende, at Vedtagelsen af mit Forslag i alt for høj en Grad vilde genere Handelen — det var noget, Kommissionen i alt Fald var enig om, udtaalte den ærede Minister — skal jeg dog henviser til den Udtalelse, jeg omtalte, i hvilken det udtrykkelig siges fra en Side af Kommissionen, at den ikke forment, at det vilde forvolde store Ulemper, om denne Bestemmelse gik ud.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Besvarelsen af de mange tekniske Spørgsmaal, som den ærede Ordfører rejste. Jeg er aldeles overbevist om, at Domstolene i de enkelte Tilfælde meget let ville finde, hvorledes Svaret skal være, og det vil sikkert være dem saa meget lettere, som der i Lovens § 6, som ogsaa den ærede Ordfører omtalte, er givet dem Lejlighed til saghyndig Bistand. Jeg tror derfor, at de tekniske Vanskeligheder, som den ærede Ordfører mente være til Stede, ikke ville være saa vanskelige at komme ud over. — Den ærede Ordfører nævnedes forskellige Vine, som havde franske Navne, franske Stednavne, og mente, at det var kun en Kvalitetsbetegnelse. Naar det er Tilfældet, antager jeg ikke, at en Tillægsbetegnelse om, hvorfra Vinen er, vil skade Vinen mere, end Tillægsbetegnelsen har skadet det bairiske Vl. Hvis f. Eks. den Vin, der kaldes Léoville, er vokset i Dalmatien, saa sætte de blot Dalmatien uden paa, og saa er Lovens Krav sket Fyldst. Det vilde vel næppe kunde være generende, hvis det kun er en Kvalitetsbestemmelse, og hvis det er noget andet, er det en Misvisning, som bør hæves. — Den ærede Ordfører nævnedes adskillige andre Ting f. Eks. „Børspennen“, „Tietgens Pen“ o. s. v. Jeg antager ikke, at de Betegnelser vilde være utilladelige, selv om 1ste Stykke i § 1 faldt ud, saa jeg antager ikke, at det Navn behøver nogen som helst Rettelse eller Tilføjeelse. — Naar saa den ærede Ordfører gjorde gældende, at de handlende meget tit ikke vide, hvorfra Vinene ere, vil jeg dertil svare, at hvis de ville kalde dem saaledes, som de gøre, maa de vide, om det er rigtigt eller ikke, og hvis de ikke vide, om den Betegnelse, som de give Vinen, er rigtigt eller